

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnina in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

»PRIMOREC« izhaja neodvisno od »Soča« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1'60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekaišcu Jos Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt pokopališni ulici, I. Matussi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Caserma.

Trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti ali v Gorici na dom pošiljana: vsa leto 15 K vsa leto 10 » vsa leto 5 »

Številke stanejo 10 vin.

»Soča« ima naslednje izredne priloge: Ob noči, »Kazipot po Goriškem in Gradskiškem«, »Kazipot po Ljubljani in krajskih mestih«, dalje dva-krat v letu »Vozni red železnic, parnikov in poštne« ter mesečno prilogo »Slovenski Tehnik«.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah črke: 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka črka. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za vse in vsebinsko oglaševanje vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Postne razmere goriškega mesta v deželnem zboru.

Interpelacija

Železnega poslanca dr. Dragotina Treo in tov. dr. K. Lavrič, ki poštne razmer v Gorici na c. kr. ministertvo za trgovino.

Odkar se je otvoril centralni poštni urad v deželno glavno mesto Gorico na postaji c. kr. državne železnice, mora prenašati služba poštne prometa v goriškem mestu jako trpko in neopravičeno kritiko občinstva.

Temelj tej opravičeni kritiki je bil dan v zvezi z goriškega mesta, ki se razteza jako dolžino, tvorec dve veliki skupini v tej dolžini (Gledališka ulica in Travnik) in pa v legi obeh železnic, katerih kolodvora se nahajata ravno na obeh nasprotnih koncih mestne dolžine.

Prireditelj sedanje goriške poštne službe — sedanji c. kr. dvorni svetnik Hocheisel — moral biti jako kratkoviden, da tega krajevnega položaja ni nemudoma izprevidel, temveč zajahal svojega birokratičnega konjiča, ki vendar ne gre na vsako pot. Tega mu tudi ne zamerimo toliko, kajti »errare humanum« za stvar c. kr. vlade je, presoditi, koliko vplivajo tako usodepolni pogreški na kvalifikacijo dotičnega uradnika.

Neodpustljivo pa bi bilo, ako bi c. kr. vlada še nadalje vzdrževala take pomote, hoče nekako s tem varovati nimbua uradne avtoritete njenih ukrepov, da si bi s takim postopanjem dosegla ravno nasprotno!

Položaj poštne uprave v goriškem mestu je sedaj ta:

Iz obeh lokalnih poštne uradov (Gledališka in Gosposka ulica), iz južnega kolodvora in vnanjih poštne uradov z dežele, se prevažata vsa pošta na glavni poštni urad na postaji c. kr. državne železnice. Po izvršeni manipulaciji se zopet cela ta pošta vozi iz skrajne periferije novega goriškega urada nazaj v mesto in se šele od tam razdeli med stranke.

Vidimo torej gotovo originalen slučaj, ki nas spominja na klasično Abdero, da se n-

pr. pošta južne železnice prepelje od južnega kolodvora v nasprotno stran na državni kolodvor mimo obeh mestnih poštne uradov v Gledališki in Gosposki ulici — potem se pa od novega poštne urada na državnem kolodvoru vrača zopet mimo mestnih pošt nazaj, dostikrat zopet v bližino južnega kolodvora — vse takorekoč na sprehod — predno pride v roke strankam!

S tem nevhvaležnim poslom je obloženo ali preobloženo 15 do 20 pismonoš.

In sedaj k posledicam tega poslovanja:

I. Pred vsem za občinstvo neposredno:

1. Pošta se mestnemu prebivalstvu dosti pozneje dostavlja kot ob prejšnjih, ali sploh ob normalnih razmerah. To je jasno, ako se premisli, da mora n. pr. pošta iz južnega kolodvora šele na državni kolodvor in šele od tam z najmanj 1 urno zamudo zopet v mesto nazaj, točno seveda le, ako so železniški vlaki točni in ako so točni pismonoše. Te točnosti pa ni, ker so dostikrat nerednosti; posebno vlaki iz Italije in pa vlaki državne železnice v poletnem času imajo zamude, ki onemogočajo redno zvezo med kolodvori in poštne uradi.

2. Dostavljanje se vrši nenatančno, sedaj v tej sedaj v drugi uri, kar je za urade, trgovce, obrtnike itd. skrajno neprijetno in redno poslovanje uprav moti.

3. Dostavljanje pošte pa je tudi dostikrat izgrešeno.

Vsled označenih nedostatkov lovijo takorekoč eden pismonoša drugega, vsak trenutek se izgrešijo in radi napornosti službe v oddaljenih krajih menjavajo.

Ako pa pismonoša ne pozna iz daljše prakse strank, so pogreški v dostavljanju neizogibni in se vedno in vedno ponavljajo sedaj pri tej, sedaj pri onej stranki.

4. Vsled vednega menjavanja v službi je dostavljanje tudi zamudno, ker se od vsakega pismonoše vendar ne more zahtevati, da naj pozna natančno celo mesto s 27.000 prebivalci.

II. Taka uprava po nepotrebnem podražuje režijo v posredno škodo občinstva.

Vsi ti pomnoženi pismonoše stanejo denar, pošiljalci vozovi in konji se po nepotrebnem obrabljajo z nepotrebnimi voznjani, kratko in malo: ta način poštne uprave v goriškem mestu je skrajno neekonomičen in neracijonalen.

III. Končno je taka uprava naravnost proti načelom humanitete.

Trikrat do štirikrat se podi tak pismonoša s praznimi torbami po celem mestu nazaj, od Podturna ali od Barke pa do državnega kolodvora. V blatu, ali kar je še hujše v slovitem goriškem prahu kilometre daleč dan za dnevom. Kaj naj postane v daljšem času iz takega ubogega uslužbenca? Saj žije njemu nasproti znano poštno kljuse, upreženo v poštne voz na deželi, naravnost idealno življenje, in ni se čuditi, ako dobe stranke od pismonoša na vprašanje, »kje je pa »včerajšnji pismonoša« — lakoničen in resigniran odgovor: »v bolnišnici«, resigniran, ker ima novi pismonoša v izmučenem telesu občutek, da ista usoda morebiti že jutri lahko zadene njega samega.

V ožgled tem neznosnim razmeram usojamo si staviti vprašanje:

I. So-li visokemu c. kr. trgovskemu ministertvu nezdrave razmere poštne uprave v goriškem mestu znane?

II. Je-li visoko isto pripravljeno, te razmere čimprej odpraviti in jih nadomestiti s praktičnimi odredbami v prid občinstvu in poštne upravi.

V Gorici, dne 3. marca 1907.

Sledč podpis.

Brezplačna delitev primernih ameriških trt.

Predlog poslanca Štreklja.

Visoki deželni zbor!

Poznato je visokemu deželnemu zboru, da je naša Goriško-Gradišanska pokrajina pretežno vinogradska, ter je znano, da je

že 3/4 starih vinogradov uničenih po filokseri in da se sirijski vinogradnik na Primorskem bori z njo že nad 20 let, da bi zmogel toliko pridobiti s svojim trudom, da bi prehranil svojo družino in zadostil težkim zahtevam, katere se danes nalagajo bornemu kmetu na pleča.

Novodebno vinogradništvo napreduje v zvezi s siromaštvu, ki je zavladalo med vinogradniki naše dežele, ker je narod inteligenten, priden in pristopen k vsaki novosti. Menda je vis. c. kr. ministertvo tudi s tem računlo ter se zato tudi manj pobrigalo, da dobi narod dovoljno materialno podporo in da se čimprej povzdigne vsaj do one višine, na koji je bil pred filoksero.

Zavedlo je visoko vlado morda k manji brigi tudi to, ker je videti Goriška dežela, po zunanosti jako lepa. Po tej zunanosti bi sodil človek — tujec, da se cedi po njej med in mleko, ali ko se zalde med narod in analizira točno njegovo imetje in življenje, ostane motrilec utis, da je prebivalstvo sicer pridno, ali pri vsem tem siromašno — grozno siromašno!

Da se tej revščini deloma odpomoro in da obnove trtorejci takoj ko mogoče z dobrim materialom svoje vinograde, apeliram na dobrohotnost in človekoljubnost vis. c. kr. poljedelskega ministertva ter izražam iskreno željo: Da bi isto v tem pogledu pomagalo:

Da se to doseže, predlagam, da visoki deželni zbor sklene:

Nalaga se deželnemu odboru, da stori primerne korake pri vis. c. kr. poljedelskem ministertvu, da bi primerne ameriške trte delilo v pokneženi grofiji Goriško-gradišanski kolikor bilfe toliko kolčki vsaj za dobo petih let brezplačno, ali v najslabšem slučaju bogatejšim slojem kolčki po 3 krome a bilfe po 7 kron 1000 komadov.

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Končno je, je izpregovoril Aramis. Mislim, da sem ubil nesrečneža. Toda če me kedaj potrebujete, dragi prijatelj, obrnite se name, saj vest, da sem vedno pripravljen.

Nato mu je stisnil Aramis roko ter izginil pod arkadami.

D'Artagnan torej sedaj ni vedel niti za Aramisa, niti za Porthosa, niti za Athosa, in že mu je začela postajati stvar zelo sitna, kar se mu zazdi, da skuša nekdo ulomiti okno njegove sobe. Spomnil se je takoj na vrečo, ki jo je bil dejal v mizo, ter planil iz kabine. Ni se varal: v trenutku, ko je stopil skozi vrata, je lezel nekdo skozi okno v sobo.

— Ah! lopov! je zavpil d'Artagnan, mislé, da ima pred seboj razbojnika, ter zgrabil za meč.

— Gospod, je zakričal oni, za božjo voljo, spravite svoj meč v nožnico in ne usmrтите me, predno ste me čuli! Jaz nisem tat, bog varuj! pošten meščan sem, imam svojo hišo na ulici. Moje ime . . . Toda, saj se ne motim! Vi ste gospod d'Artagnan!

— In ti si Planchet, vsklikne poročnik.

— Vaš sluga, gospod, pravi Planchet na vrhuncu veselja, vaš sluga, ko bi vam mogel šo kaj služiti.

— Morda pa, odvrne d'Artagnan; toda naj vraga tekaš v mesecu januarju ob sedmih zjutraj po strehah!

— Gospod, pravi Planchet, treba je, da veste... Toda res, morda ne smete vedeti.

— Kaj takega? se začudi d'Artagnan. Toda zagrnj najpoprej okno in spusti zagrinjala.

Planchet je storil to; ko je končal, ga vpraša d'Artagnan:

— No, torej?

— Gospod, pravi modri Planchet, pred vsem, kako sta si z gospodom Rochefortom?

— Kar najbolje! Še vprašaj! Saj vendar veš, da je Rochefort sedaj jeden mojih najboljših prijateljév.

— Ah! tem bolje!

— Toda kaj ima opraviti Rochefort pri tem, da prihajaš na tak način v mojo sobo?

— Ah! vidite gospod, najprej vam moram povedati, da je Rochefort...

Planchet je pomišljal.

— Boga mi, pravi d'Artagnan, saj vem, na Bastilli je!

— To se pravi, bil je tam, odvrne Planchet.

— Kako, bil je tam! vsklikne d'Artagnan; torej se mu je posrečilo uiti?

— Ah, gospod! vsklikne sedaj Planchet, če vi imenujete to srečo, potem je vse dobro; povedati vam moram torej, da so, kakor je videti, poslali včeraj po gospoda Rocheforta v Bastillo.

— E, moj Bog! to vem, saj sem šel jaz ponj!

— Niste ga pa vi spremili nazaj, na njegovo srečo; zakaj ko bi vas bil jaz spoznal med eskorto,

verujte mi, gospod, da bi bil imel preveč spoštovanja do vas...

— Povej vendar do konca, klepetulja, kaj se je zgodilo?

— Torej čujte! Sradi ulice Ferronnerie, ko je šla kočija z gospodom Rochefortom mimo gruče ljudi in je začela eskorta meščane psovati, se je začelo godrnjanje ljudstva; ujetnik je menil, da je to lepa prilika, imenoval je svoje ime ter zaklical na pomoč. Jaz sem bil tam, spoznal sem ime grofa Rocheforta; spomnil sem se, da me je on naredil za sergenta pri piemontskem polku; zaklical sem na glas, da jo to jetnik, prijatelj vojvode Beauforta. Ljudstvo se je razburilo, ustavilo konje, podrlo eskorto na tla. Med tem sem jaz odprl kočijina vrata, gospod Rochefort je skočil ven ter se izgubil med množico. Po nesreči je prišla mimo patrolja, se združila s stražo ter nas zgrabila. Umaknil sem se proti ulici Tiquetonne, a bili so vedno za mojimi petami, in slednjič sem pobegnil tule v sosedno hišo; vso so preiskali in prebrskali, toda brezuspešno; našel sem v petem nadstropju neko usmiljeno osebo, ki me je skrila pod dve blazini. Ostal sem do dneva v svojem skrivališču ali vsaj blizu tam, in ker so morda zvečer začeli znova preiskovanje, sem splezal na kap ter iskal najprej vhoda potem, pa izhoda v kako hišo, ki je ne obdajajo straže. Evo vam moje dogodbe, in na mojo čast, gospod, ne mogel bi se utolažiti, ko bi vedel, da vam je ta dogodba neljuba.

— O ne, pravi d'Artagnan, nasprotno, pri moji veri, prav vesel sem, da je Rochefort prost; toda veš li, da boš brez milosti obežen, če padeš v roke krajevim ljudem?

(Dalje pride.)

Deželni zbor.

VI. seja.

Šesta seja se je vršila v torek zvečer. Navzoči so bili vsi poslanci. Vlado je zastopal višji komisar Gasser, ker je grof Attems obolev. Deželni glavar je naznanil zahvalo iz Starancana za izločitev iz občine tržiške v samostojno občino. Interpelacije so naznanili dr. Treo glede poštne razmere v Gorici, Štrekelj glede slovenskih tiskovin in pečatov pri c. kr. finančnih in davčnih uradih na Goriskem, Grča glede plačevanja davkov po čekih, Bombig o poštah homatijah v Gorici.

Dnevni red: Štrekelj je utemeljeval svoj predlog glede brezplačnega podeljevanja ameriških trt vinogradnikom naše dežele. (Utemeljevanje in predlog na drugem mestu.) Se izroči tehnično-ekonomičnemu odseku. Lapanja je utemeljeval svoj predlog, ki gre za tem, da bi se prevdaril znesek 5000 K v pospeševanje planšarstva. Naj se napravi v to svrhu deželni zalog ter nakaže za leto 5000 K. Se izroči tehnično-ekonomičnemu odseku. — Statut za deželno norišnico se izroči pravnemu odseku. — Potrži se zakonski načrt, s katerim se spremene §§ 29., 33., 35. in 37. občinskega volilnega reda. — Sprejme se resolucija glede državnega zakonskega načrta o zavarovalnih zavodih. Znani Faiduttijev dodatni predlog, s katerim naj bi se delokrog raztegnil na Trst in Istro, se odstopi deželnemu odboru v proučevanje, če se more uresničiti. — Dovolj se prispevek letnih 2000 K od 1907. dalje zavodu za pospeševanje obrti v Gorici, v svrhu vzdrževanja nadaljevalne šole za slikarje, dekoraterje itd. — Sprejme se resolucija glede državnega zakonskega načrta o ustanovitvi osrednje združne blagajne z že znanim dodatkom, da se ustanove deželni zavodi, do katerih se imajo obračati zadruga. Faidutti je proti deželni zavodu, potem katerega bi se morale kredit iščote zadruga obračati do osrednje blagajne. Verzeznassi omenja, naj centrala na Dunaju ne more biti dobro poučena o stanju zadrug, izreka se torej za deželni zavod. Po kratkih opazkah dr. Gregorčiča, dr. Treota in Holzerja se sprejme resolucija z malo izpremembo. — Pravnemu odseku se izroči načrt o izpremembi pravilnika za deželni odbor in statut za osebe deželni uradov. — Dovolj se podpore 5000 K za gradbo ceste okoli griča sv. Jurija. — Tehnično-ekonomičnemu odseku se izroči predlog za prispevek za uravnavo nasipov na desnem bregu Tera pri Topoljanu. — Sprejme se resolucija glede nadzorstva med trgovino z gnoji, krepilnimi klijami in semenom. — Sprejme se poziv na vlado za izčiščenje rečice Rio Taglio ter ureditev reke Taglio. — Predlog za izčiščenje Tiela se izroči tehnično-ekonomičnemu odseku. — Sprejme se predlog glede pobiranja doklad na užitnino. — Sprejme se poziv na vlado za ureditev Idrije, pritokov Reka in Kožbanjšček. — Potrži se več računskih zaključkov ustanov.

Prihodnja seja jutri pop. ob 5. uri.

D O P I S I.

Iz Loma. — Nekaj so pa vendar vredni tisti ni res, ni res, ni res, ni res, ni res, ni res. Zato pa vrzemo nekaj na tiste „ni res“, pa ne kron, g. Kroupa, kot je navada pri ofru.

Naš črni mož pravi, da tisti pokojni Andrej Kofol ni bil cel življenje v Lomu. Radi bi pa vedeli od našega galantnega gospoda, kateri človek je preživel 50 let v svoji rojstni vasi, ne da bi se ganil iz nje? Mi ne poznamo nobenega takega, in gotovi smo, da tudi g. Kroupa ne pozna take osebe. Kdor nima doma kruha, navadno ga gre iskat drugam. Tako se je godilo tudi s pokojnim, zato ni bil iskat živeža k železnici približno vsako leto po dva do tri mesece, marsikatero leto pa niti en dan ne. Torej je bil več del življenja po svetu, g. Kroupa? — Pokojni Andrej Kofol je bil revež vseh revežev, kajti bil je gmotni, telesni in duševni revež. Kdo je pa plačal pogreb, g. nunc? Ali ni plačala občina? Sploh se je ta revež vsakemu smilil, kdor ga je le poznal; samo tisti mož, kateri uči druge, naj bodo usmiljeni, ni imel do njega nobene usmiljenosti. Sedaj se pa zažene, da kako more dobiti tak revež kot ga tukaj opisujemo kako delo? Da nas ne bode potem kdo nadlegoval, povemo takoj: V Lomu imamo par delovodij, katerih eden ali drugi je vzela reveža s seboj iz usmiljenja in ga preživljal v tujini. Ko se je pa vrnil iz tujine v

Lomu, je imel pri svojem svaku eno sobo, za živež pa si je moral sam skrbeti. Ker smo pa že povedali, da zaradi šibkosti si ni mogel nič prisluziti, zato je sprosil pri kakem kmetu po en koren ali eno oblico, si to spekel in pojedel. Ali je bil živež, g. kurat? Recite sedaj: Je imel pa zemljišče! Zemljišče je imel, da. Na tem zemljišču, katero je zraven cerkve, si je skopal pok. Andrej Kofol eno jamo; v kak namen, ne vemo. Naš nunc pa je dobil hitro priložnost, v kak namen naj se porabi ta jama. Rekel je: „Tukaj notri v to jamo vtaknimo ga, ko si jo je že skopal.“ Gotovo bi ga naš kurat tudi semkaj utaknil, ko bi mu nekdo ne povedal, da zemlja ni pokojnikova last. To zemljišče pa je tako obširno, da ako bi je dal pokojni v najem, bi dobil cele štiri krone najemštine za celo leto. Ta užitek je imel revež od svojega premoženja, kateri bi ne zadostoval niti za Vaše zajce, g. Kroupa. Mogoče bodete pa spet tajili, da ni res? Pustimo pa zajce pri miru in povejmo raje, da ko je prišel svakov otrok naznanit mežnarju smrt, je šel poslednji vprašat g. kurata, ali sme zvoniti. Radi bi pa vedeli, gosp. Kroupa, ali Vas gre mežnar za vsakega mrliča vprašati, ali se mu sme zvoniti? Koga naj bi pa vprašal mežnar v takem slučaju, ko zginete Vi po cel teden iz Loma? Ali naj gre mežnar v takem slučaju vprašat škofa ali papeža za svet? Ko je pa zvedel pokojnikov avak, da ste prepovedali zvoniti, je prišel osebno k Vam. Vsega, kar sta govorila skupaj, vemo le toliko, kako ste ga Vi, nunc, strašili, da bode imel mnogo stroškov, ako ga da prinesiti v pokopališčno kapelo. S tem ste torej povedali svaku v lepih besedah, da ga nočete na pokopališče. Spraviti ste ga hoteli potem na neposreden del pokopališča, ali zvedeli ste iz ust drugih, da, ako bi ga položili v ta kraj, bi imel pokojni, kateri je bil dolg, noge ali pa glavo v posvečeni zemlji, in to radi tega, ker ni toliko prostora, da bi se celo telo spravilo od svete roke ne požegnano zemljo. Da bi ne bila pa polovica nesrečneža v nebesih, polovica pa v peklu, zato je dovolil naš nunc, ali pa gospoda v Gorici, da se celega zagrebe v posvečeno zemljo.

Pokojni pa tudi ni bil taka zver kot si jo predstavljate Vi, gosp. nunc, kajti on je zmeraj pravil, da ko si kupi obleko, pojde na sveto goro k spovedi. Mnogi so mu pa tudi rekli, da gre lahko v Lomu k spovedi, a on se je pri tem prav možko odrezal: „Ne, k temu človeku pa že ne grem!“ Umrl je bil torej tega prepričanja, da odveza našega nunca ne velja nič.

Kar uči pa katekizem na strani 121., se pa še Vi pastir ne držite, ko ste hoteli odpovedati cerkveni pogreb v jeseni naravne smrti amrlemu mežnarju, kateri je bil trikrat v zadnjem letu svojega življenja pri spovedi. Tudi takrat ste šel iskat potrebna navodila k škofu, čeravno ste ga Vi, nunc, dvakrat v tem času prevedeli. Ali bodete tudi to tajili da ni res, g. Kroupa, kot ste že vajeni od takrat, ko se je odpirala lesa? Sploh Vam ne verujemo nič več od takrat, ko ste v temni noči slišali in videli en kilometer daleč odpirati leso. Ali ne veste več, kako ste preklicali tiste besede o lesi? Hočete, da Vam jih še enkrat citiramo? Celo obljubili ste, da jih preključete ravno na istem mestu, kjer ste jih izgovoril in to je v cerkvi; ne vemo pa ali na prižnici ali pod prižnico. Z velikimi očmi in z odprtimi usti pričakujemo zopet kak „ni-res“!

Iz Pevne. — Naš podžupan Breziger je ves iz sebe, ker se mu je v zadnji „Soči“ predbacivalo, da je plesal na pustni terek zvečer okoli „dopja“ „oberštajeriš“. „To ni res“, pravi in se opravičuje, „kolikor jaz vem, ni bil to „oberštajeriš“ temveč „balcer“. Ker nismo nikaki mojstri v raznih plesnih komadih, je pač mogoče, da smo zamenjali njegov „balcer“ z „oberštajerišem“. Zato popravljamo to pomoto njemu na ljubo radovoljno. Torej okoli „dopja“ je plesal „Mikili“ „balcer“ in ne „oberštajeriš“.

Domače in razne novice.

SHOD V SEŽANI. — Deželna poslanca A. Štrekelj in dr. Treo sklicujeta za nedeljo 10. t. m. shod volilcev v Sežani v Mahorčičevi restavraciji. Prične ob 1/2 2 pop. Vabi se k obilni udeležbi.

Dohodek „Akademije“ v spomin S. Gregorčiča v „Trg. domu“ dne 3./3./07. — Dohodek na vstopnini K 392'48, dohodek na preplačilih K 109'73, skupni dohodek K 492'21. — Trošek: Dvorana in razsvetljava K 133'20, tiskovine in poštnina K 35'01, biljeterjem in

postreškom K 24, znaša skupaj 192'21. Ako odbijemo od skupnega dohodka K 492'21 troške K 192'21, ostane: čisti dohodek K 300.

Preplačali so sledeči gg.: prof. Berbuč 9 K, Bizjak 5 K, Cigoj 1 K, Čuk V. 2 K, Casagrande H. 80 v, Frfila Fr. 2 K, Finžgar 2 K, Fon I. 1 K, Fonzari M. 1 K, Gabršček Fr. 3 K, Jakl 10 K, Kavčič Fr. 1 K, Kokošar I. 1 K, Komac I. 6 K, Lavrič I. 2 K, Miljavec A. 2 K, Princič I. 4 K, Pečenko I. 3 K, Plohl I. 1 K, Poniž B. 1 K, Šorli I. 5 K, Štrekelj I. 10 K, dr. Sket 1 K, dr. Terkuč F. 7 K, dr. Tuma 12 K 93 v, Urbančič I. 1 K, bar. Winkler 5 K, Zajc Al. 10 kron.

Čisti preostanek K 300 se naloži na hr. knjižico pri „Goriški ljudski posojilnici“.

Za Gregorčičev spomenik. — Veselica v Di-vači dne 1. februarja t. l. je dala čistega dobička K 81'08 Rodoljubi v Sp. Ležecah 3. febr. nabrali „ 12'— Ravno isto rodoljubi pri veselici v Lokvah dne 9. febr. t. l. „ 20'— Cecilija Urban z Dunaja poslala „ 4'—

Skupno K 117'08

Lepa hvala vrlim prirediteljem in nabirateljem!

Prej nabrano K 339'— Skupno K 456'08.

Gosp. Andrej Gabršček se je vrnil iz Aleksandrije, kjer je v družbi z drugimi faktorji zasnoval delo, ki bo v veliko korist naših so-deželanov. Klerikalci so ga zbadali tudi pri takem delu ter povpraševali, kdo je opozoril ministerstvo nanj in na g. Konjedica. Odgovarjamo, da ni bilo treba še le opozarjati ministerstvo na imenovana dva gospoda, saj sta oba dovolj znana, zlasti še Gabršček. Dr. Gregorčič dobro ve, kako je znan Gabršček v ministerstvu. Šla sta v Egipt po lastni inicijativi dogovorno z veljaki avstrijske kolonije v Aleksandriji in drugih mestih. Mi nismo govorili nič, dasi gre za velikansko akcijo, katero sta započela, čeprav imata v domovini dovolj dela; gnala ju je do tega ljubezen do našega ljudstva, kateremu bodo urejene razmere v Egiptu silno veliko koristile. Ako pa sta pridobila za to tudi vse vplivne in odločujoče činitelje, je to dokaz, da znata vzeti v roke veliko delo ter da kaj veljata. Informacijsko potovanje je dalo ves potreben material, da se velika akcija na jesen tudi prične. Zato pa niso le avstrijski faktorji dali besede, ampak tudi mero-dajni angleški in drugi odločujoči faktorji v Egiptu, ki delujejo v Egiptu in izven Egipta za Egipt. O tem dalje ne pišemo, kajti naš namen ni bil niti toliko povedati. „Gorica“ in „Primorski List“ pisarita o tem, ker bi zopet rada razdirala.

Učiteljsko zborovanje v Gorici. — Danes se je vršilo v Gorici ob obili udeležbi učiteljsko zborovanje, na katerem je bilo govora o tem, ali bi slovensko učiteljstvo moglo vzdrževati tednik za svoj stan in njega prijatelje. Zborovanje je skončalo tako, da se da sklepati, da ne bo nič iz tega.

Zapuščena občina. — Pišejo nam: Tako zapuščena ni kmalu katera občina kot je Gor. Tribuša. Nobene vozne poti ni. Ubogi ljudje morajo prinášati vse le na hrbtih, kar imajo potreba za življenje ali kar si bodi, ker poti so le za koze. Zmerili so jih že trikrat ter napravili načrt, pa vse je ostalo le na papirju. Predložili so ga na deželni odbor in na okr. glavarstvo, pa povsodi pozabijo na tribuško cesto; ali za davke se ne pozabijo ne davkarija ne cestni odbor. Občina se je hotela lotiti sama dela, ali glavarstvo je hitro prepovedalo ter reklo, da pošlje zemljemera, da previdi in premeri, ali glavarstvo je tudi pozabilo; poslalo je zemljemera v Čepovan in Špehovabrda. Tribuša je prav zavržena. Na celem Primorskem ni take zapuščene občine kot je Gor. Tribuša. Prosimo vendar, da bi se tudi nam enkrat pomagalo.

Pravijo, koliko pomagajo duhovniki nam kmetom. Če bi bilo to res, potem bi tudi naš nam kaj pomagalo, ali nima drugega opravila kot zmerjati nas v cerkvi in zaničevati.

Krivičen davek. — Za črniškega dekana so brali v ponedeljek na Vitovljah bero, in sicer z dvema orožnikoma, dvema čuvajema v družbi z vitovskim podžupanom K. Tisti, ki niso dali vedra, so morali plačati zdaj v denarju 6 K in nekaj vinarjev. Torej kmet je imel pred seboj dva žandarja, dva čuvaja in še podžupana, da je plačal krivični davek. Ni vraga, da so plačali vsi. — Na tak način so včasih valpti ošabnih grajščakov hodili nad ubogega kmeta — dandanašnji vidimo c. kr. može z bajonetni in puškami pa občinskega zastopnika.

— In zakaj ves ta davek za črniškega dekana, pod katerega spada vitovsko-oseška župa? Zato, ker bere enkrat na leto, to je na d. Sv. Petra mašo v Vitovljah, pa še za to plačan poseb. — Če računamo vedro po 4 K, dobi črniški dekan za to mašo pri 96 posestnikih po 4 K — 384 K. Draga je! Drugih dobrot nimajo od njega.

Da se kmetje protivijo takemu krivičnemu davku, imajo prav, in če bi imeli v dinarijatu v Gorici kaj srca za kmeta-trpina bi bili tudi vstregli prošnji teh, da naj se odpravi krivični davek.

Kmetje naj le vstrajajo v protivnosti tega naj skrbijo, da pridejo v prihodnje staršinstvo taki može, ki se postavijo tako po roba krivičnemu davku, da mora končno vendar enkrat odpasti.

Drugi Slovenec obsojen radi dogodka na pustni terek v Gorici. — Pred okrajno sodnijo je bil obsojen na 2 dni zapora Josip Štrocar iz ulice Formica v Gorici. Obtožen je bil, da je udaril F. Illicherja. Zgodilo se je to, ko je Lahi mahnili po Slovencih.

O napadih na Travniku na pustni terek smo povedali takoj, da so bili premišljeni in najbrže zasnovani prejšnjo soboto v „Glasnostici“ ob proslavi Garibaldija. Slovenci so hodili tudi prejšnja leta na pustni terek v maskah po Travniku, pa se jim ni nič zgodilo. Izzival ni nikak Slovenec, da so se branili, je pa umevno.

Doslej sta obsojena že dva Slovenci. Kdaj pridejo pa izzivati na vrsto?

Iz Podbrda se je oglašil v današnjem „Prismojencu“ župnik Val. Kragelj. Lep most! Če bi bil „Prim. list“ dostojen list, bi vrgel njegov dopis v koš. Tako pa le kaže, da „gliha skup štriha“. Kragelj ne bo nobenega učil, pouka pa je sam potreben. Mesto da se zaletava v ljudi ter sumiči g. učitelja v Podbrdu, da je on pisal dopis proti njemu, naj bi rajši kaj povedal o . . . kuharici in Janezku. G. učitelj ni pisal dopisa iz Podbrda. Iz tega more razvideti župnik, da mu čaka krivico, katere pa kot on kot sveti mož ne veda ne popravi. Pričakujemo, da Podbrdčani pokažejo kruguljčku na ta dopis, kar muge.

Pevsko in bralno društvo v Solu na Vipavskem priredi dne 21. aprila t. l. javen ples. Svirala bo prvaška Sokolska godba.

Razločevanje Andreja Pavletiča, katerega našli le še malo živega v ponedeljek na železniškem mostu, je pokazalo, da Pavletič zdrav človek, le jetra so pokazala, da malo preveč pije. Zdravniki mislijo, da se je Pavletič vstrelil sam; dognali so, da mu je zadal smrt strel. Sploh pa se misli, da je Pavletič žrtve napada.

Pogledat je šel truplo Pavletičevo g. Josip Dekleva, trgovec v ulici Munijski, ker je prejšnji dan pri njem kupil neki človek Pavletičeve starosti revolver. Ali prepričati se ni mogel, da bi bil Pavletič isti. Pri Pavletiču so našli v zavoju 12 patron. Čujemo, da so aretirali nekega človeka, ki je baje priznal, da je on vstrelil Pavletiča, ali da ni hotel njega, marveč da je čakal drugega; le pomotoma da je vstrelil Pavletiča.

Prenosanje dostavljanja denarnih zneskov po poštah nakaznicam ob nedeljah. — Ker se tedenca po dosegi razširjenega nedeljskega poštnice čedalje bolj uveljavlja, kažejo se že povsod pojavi, da niso le pisarne in poslovni prostori večjih podjetij temveč tudi manjših obrtnikov ob nedeljah in deloma tudi o praznikih popolnoma zaprti, tako, da je v največ krajih število dejansko izročeni denarnih pošiljatev in izplačanih denarnih zneskov precej manjše, nego ob istih dostavitvah v delavniških Ozirom na to, ker je že v reglamentarnih predpisih glede oddaje poštne pošiljatev za to po možnosti preskrbljeno, da se lahko dvigne denarna pisma in denarne zneske poštne in plačilnih nakaznic ob nedeljah in praznikih na poštne uradu mej navadnimi urami, ne da bi bilo treba podati izjave radi odnasanja, je upati, da niti one osebe, katerih brezpogojno računajo na prejetje denarnih pošiljatev ob nedeljah, ne bodo imele upravičenih ugovorov proti opustitvi dostavljanja denarnih pošiljatev ob takih dneh.

Ker se nadalje priporoča taka odredba tudi za notranje poštne poslovanje iz oziroma olajšanje blagajniške službe, vsled česar bi odpadlo obširno obračunavanje nedostavljenih denarnih pošiljatev, kakor tudi zato, da se doseže izdatni nedeljski počitek, naročilo je c. kr. trgovinsko ministerstvo, da naj se gorenja odredba uvede za poizkušnjo v onih krajih, kjer dostavljajo take pošiljatev posebni pismonoše.

Usled tega preneha v Gorici počenši
1. marcem t. l. ob nedeljah dostavljanje
denarnih zneskov k poštnim nakaznicam, k
nakaznicam poštne hranilnaga urada in
poštnih nalogov; izvzete pa so o tem nedelje,
ki padejo na prve tri dni v mesecu.
One nedelje pa, ko se ne dostavlja
zgoraj omenjenih pošiljatev, dano je strankam
na prosto voljo, da dvignjejo te pošiljatev; če
ne morejo čakati, da se jim iste prihodnjega
dne dostavijo, se isto nedeljo na poštne
uradu mej določenimi urami t. l. od 9. do
11. ure predpoldne, in sicer, ne da bi jim
bilo treba podati izjave radi odnosa in
plačati tozadevne predalnine.

Ta omejitve pa ne velja za one došle
pošiljatev, ki se morajo po obstoječih pred-
pisih takoj po posebnih selih (ekspresno) do-
staviti.

P. n. naročniki tukajšnjega telefonskega omrežja
se vabijo tem potom, da naznanijo c. kr.
poštneemu in brzojavnemu ravnateljstvu naj-
dalje do 15. t. m. morebitne popravke in
spremembe, glede kojih se želi, da se sprej-
meje v prihodnji dodatek k zaznamku tele-
fonskih naročnikov.

Grupirani večer priredi v nedeljo 10. t. m.
„Splošno slovensko žensko društvo“ v Ljub-
ljani.

Popravek. — V poročilu o „Akademiji“ se
je urinila neljuba pomota. Citati se ima o
povrh: „da se jih skrjuje za zaveso in da se
tam šele grupirajo“ in ne „prepirajo“.

Izpred sodiljo. — Primož Hopf z Bavar-
skega se nahaja v kaznilnici v Gradišcu ob
Soči. Tam je napadel nekega paznika, ki ga
je opominjal, naj se vede lepše. Udaril je
paznika v obraz in prsi; prihiteli so mu na
pomoč drugi pazniki ter ga oteli iz rok kaz-
nenca. Hopf je bil kaznovan na 6 mesecev
ječe.

22-letni Ivan Vogrič iz Štverjana je bil
obdolžen nenravnih djanih na deklicah izpod
14 let. Obsojen je na 7 mesecev v ječo s
postom vsak mesec. Vogrič je trdil, da je
nedolžen.

Žrtve alkohola. — V norišnico so pripeljali
35-letnega Iv. Bizjaka iz Vipolže; znorel je,
ker je bil preveč udan pijači.

Koljzavne in umetniške publikacije pa naša
Mednarodnost. — Neverjetno — toda istina —
je, da smo Slovenci (tje tudi mnogo častnih
člani) tako hladnokrvni in slučajne književne
in umetniške publikacije. — Meseca marca
t. l. so izšle v samozaložbi „Pesmi za moške
glasove“ uglasbil Al. Sachs. Ekspedicija,
mnoga opominjevalna pisma, silno drag tisek
in prenzika prod. cene (2-70 K) mi je po-
vzročilo skoraj 200 kron izgube. — Prosim
tedaj delujoča sl. pevska društva in c. gospode,
da store v kratkem svojo dolžnost. Kar se
bude šaljevih skladb, katere sem nameraval
izdati, naznanjam vsem c. naročnikom, da se
ne upam z njimi na dan, ker se je premalo
objemalcev prijavilo. — Alojzij Sachs, učitelj
v deželni prisilni delavnici, v Ljubljani.

Pevsko in balno društvo „Maš prapor“ v Pavli
priredi dne 2. junija t. l. svojo letno veselico.
Za slučaj slabega vremena vrši se veselica
dne 9. junija. Toliko na znanje bratskim
društvom.

Artileri so nekega Lenarda Pellizzotti iz
kakega Vidma, ker se je vrnil v Gorico kljub
zemu, da je izgnan iz našega mesta.

Letalca uredništva. — Na prošnjo potrju-
jemo, da g. Valentin Kofol ni poslal dopisa
iz Kanala v št. 22. „Soče“ ter ni z istim
plošč v nobeni zvezi.

Trgovska - obratne in gospodarske vesti.

Hranilnica in posojilnica v Skriljah je imela v
nedeljo 3. t. m. svoj sedmi letni občni zbor.
Zanimanje je bilo očitno, ker se je zbralo ve-
liko udov. Predsednik gosp. Ant. Vrčon po-
dravi ude, ter v kratkih besedah pojasni de-
vanje zavoda v l. 1906., kar se vzame na
znanje z zadovoljstvom. Poročilo nadzorstva
gosp. Fr. Mrmolji se sprejme prav po-
valno na znanje; v tem je razvidno in po-
snelo, da je bila hranilnica večkrat pregle-
vana ali vsakikrat v redu najdena.

Nadželstvo je rešilo prav marljivo svoja
pravila, kar spričuje pohvalno pismo na za-
od o priliki pregledovanja letnega računa od
gosp. F. Jošta, zvezinega revizorja v Celju.

V vodstvo zadruga so izvoljeni enoglasno
gosp. Anton Vrčon, trg. Skrilje, predsednik;
gosp. Alojz Hrobat, Dobravlje 97, gosp. Ivan
ustja, Dobravlje 99, gosp. Fran Vovk, Do-

bravlje 22, gosp. Anton Črnigaj, Skrilje 61,
odborniki.

V nadzorstvo bili so izvoljeni enoglasno:
gosp. Anton Mužina, učitelj, Brje, gosp. Fran
Mrmolja, učitelj, Dobravlje, g. Ivan Ipavec,
posestnik, Dobravlje, g. Jožef Čermelj, župan,
Vrtovin, g. Štefan Lah, posestnik, Cesta.

Po izvolitvi se zahvali gosp. predsednik
za izkazano zaupanje, katero je sedem let
užival, in za naprej še to leto. Trdil se bom,
rekel je, za blagor zavoda, prosim pa častite
zadruženike, da tudi Vi vršite svojo dolžnost,
kakor ste jo vršili do danes, kar se kaže v
tem, da nima zavod niti vinarja za
ostalih obresti.

S tem je končal občni zbor, pri katerem
se je v zadnje oglašil se gosp. Mužina, učit.,
Brje, ter z izpodbujevalnimi besedami rekel,
naj se krepko razvija ta zavod še nadalje v
našo gospodarsko okrepitje in pomoč!

Tečaj za mizarje v Gorici je bil odprt
v ponedeljek. Priredil ga je zavod za pospeše-
vanje obrti. Podučuje učitelj Deml z Dunaja.

Na Zlinskem trgu je bilo zadnji četrtek
meseca febr. 12 konj, goveje živine 101 glav,
prešičev 680.

Za izvoz v Gorici. — V ponedeljek se je
vršilo v tukajšnji trgovski in obrtni zbornici
posvetovanje razpošiljalcev domačih pridelkov
v Gorici v to svrhu, da se dosežejo vse po-
trebne udobnosti za izvoz. Navzoč je bil tudi
postajenačelnik Wieser.

Štrekljevo vprašanje na že-
lezniškega ministra glede izvoza
je gospode zbudilo na delo!

Razgled po svetu.

V tržaškem deželnom zboru je sprejet novi
deželnozbornski volilni red, čegar namen je,
oropati Slovence vsakega zastopstva. Volilni
red je bil sprejet med nepopisnim viharjem,
piskanjem in trobentanjem. Sprejetje je po-
vsem protizakonito. Slovenski poslanci so na-
stopili z vso enerzijo. Posluževali so se v go-
vorih tudi slovenskega jezika.

Občinski svet Ljubljanski je sprejel nov ob-
činski volilni red, ki ima 4 volilne razrede:
1. razred, volijo plačevalci skupnega direktnega
davka po 200 K, 2. razred, ki plačujejo di-
rektnega davka 50—100 K, 3. razred, volijo
oni, ki plačujejo manj kot 50 K, 4. razred,
vsi občani moškega spola, ki so dopolnili 24
let ter bivajo 2 leti neprestano v Ljubljani.

Češki deželni zbor je sprejel predlog de-
želne kulturne komisije, naj se prepove uvoz
svinj iz Italije v Avstrijo.

Dunajski župan Lueger je toliko okrevaj,
da je 5. t. m. prvič, kar je obolel, zapustil
svojo sobo.

Po petih letih se ji je vrnila zavest. — V
bodoči seji berlinskega zdravniškega društva
bode predaval profesor Sander, ki predstavi
gospo, kateri se je po petih letih vrnila za-
vest. Pred petimi leti so jo našli v nekem
gozdu, a ni mogla povedati, kdo in od kje je.
Končno se je dognalo, da se imenuje Heiman
iz Danziga. Sedaj se ji je vrnila zavest in
ve vso svojo preteklost.

Kmetijski štrajk. — Kmetijski delavci v
okrajih Vercelli in Novara v Pijemontu štraj-
kajo. V štrajku je 15.000 delavcev; štrajk pa
se še širi.

Kakšno nagrado se da gospodom in kakšna ljud-
stvu? — Zato, ker so skrbeli v državnem
zboru, da se volilna reforma odobri, prejeli
so od cesarja: ministrski predsednik Beck ve-
liki križ Leopoldovega reda, ministri Fort,
Marchet, Derschatta, Pacak in Prade tajno
sveščništvo, ministri Klein, Korvinski, Bie-
nerth, Auersperg in Dzieduszyski — red že-
lezne krone I. vrste! Delavci, ki so demon-
strirali za volilno reformo ter skrbeli, da jo
gospodje poslanci in vlada niso odstranili z
dnevnega reda, bili so zaprti in kruto kazno-
vani. Češki socijalni demokratje izkazujejo
sledede žrtve za volilno reformo: tri mrtve,
320 težko ranjenih, 3159 toženih, 2748 ob-
sojenih na 102 let, 9 mesecev in 29 dni ječe,
na 8806 kron kazni, 318 prepovedanih sho-
dov, 212 konfiskacij, uredniki listov so bili
55 toženi ter obsojeni na 6 mesecev in 27
dni ter na 785 kron globe. V Galiciji jih pa
še sedaj c. kr. sodniki obsojajo v ječe radi
manifestacij za ono isto volilno reformo, radi
katere so ministri, ki so jo uveljavili, dobili
visoka odlikovanja! Da — če dva storita isto,
ni isto!

Verska blaznost. — Dne 2. t. m. se je
pripetil v Berlinu slučaj epidemične verske

blaznosti. 47-letna soproga častnika Sawane je
napadla ponoči s svojima hčerama 24 oziroma
20let ter s svojima sinovoma 23 oziroma 16
let svojega, na pljučih bolnega moža. Žena in
otroci so brez prestanka topli očeta. Vzrok
temu groznemu dejanju izvira iz verske blaz-
nosti. Žena je poskušala na vse mogoče na-
čine, da ozdravi mož; ker ni dosegla, se je
ndala molitvi ter pristopila k društvu bogo-
molnikov za zdravje, ki ima sedež v Berlinu.
Zbog same molitve in iz te nastalega fanatizma
je napadla žena z otroki bolnika. Med groznim
vikom in krikom so zahtevali, da mora delati
pokoro. Nastala je borba in boj. Premetavali
so pohištvo, strgali slike itd. ter med tem
izrekli pobožne vzdihljaje. — Pretepajoč
očeta so glasno molili očenaše. — Sosedne
stranke so hotelo v stanovanje, ali niso mogle.
Tako je neki mladenič udrl v stanovanje ob
2. uri ponoči ter našel bolnika krvavečega iz
mnogih ran. Stvar je naznanil policiji, kateru
je takoj hitela na lice mesta ter našla stano-
vanje vse podrt. Ženo in otroke so odvedli
v blaznico.

O reformi zakona.

(Dalje.)

Župnik pravi, da le par kričavec zahteva
reformo zakona.

No, čemu se potem razburjajo! In če
jih je le par, naj jim pustijo veselje, potem
pač stvar ni nevarna. Kaj zmore par „kriča-
čev“? Nič! Kaj potrebujemo potem izjeme v
celi Evropi, ako se ima s to krotiti le par
ljudij, na katerih ni nič ležete?

In vendar se pravi: Kar združi Bog, ne
sme ločiti človek? Kaj rečeš na to?

Jaz rečem obratno: Kar je ločil Bog,
naj ne družijo človek s silo. One, ki so ločeni,
je vendar ločil Bog. In kaj dela sodnija? S
silo jih hoče spraviti nazaj — pod jedno
streho.

Sedaj razumem, da; pregovor pravi, da
se resnico prav spozna, je treba čuti dva
zvonca.

Končno ti povem ta-le resničen slučaj,
da previdiš, koliko gorja rodi trmoglava po-
stava, katera nas — tlač. Vedno čuješ, da
smo katoliški državni privilegiranci. To pa ni
resnično, ker smo zadnji. Še zidje imajo
boljše. Le poslušaj!

Bila je osemnajstletna, lepa deklica, iz
dobre hiše. Oče je bil tovarnar. Deklica je
bila blaga, naobražena in — bogata. Snubačev
ji ni manjkalo.

Vrag je hotel, da je prišel nekoč mlad
gospod v hišo. Eleganten, lep, finih manir,
no, z eno besedo — kavalir, ali to le po
vnanjosti. Dekletu je govoril na srce, ji gentle-
mansko dvoril in končno, saj je osemnajst-
letno dekle neizkušeno, ne pozna sveta in
ljudij. Njenim starišem je kavalir vrlo ugajal.
Predstavil se je za inženirja iz N., zasnubil
bogato krasotico in dan poroke se je določil.
Seveda katoliška poroka.

No in potem? Da to ni bilo dobro, so
uvideli, ko je bilo — žal — prepozno. Toda
kdo misli v takih momentih na — ločitev!
„Kavalirja“ so premalo poznali, ozirali so se
na njegovo obnašanje, na sladke besede in na
tež podlagi so zidali hčerkino bodočnost. Ali
je osemnajstletno dekle duševno zrelo? Morda,
morda ne! Tu bi bilo treba daljšega razmotri-
vanja, ozirati se na okoliščine. Seveda kratko-
vidnost starišev, ona tesna vzgoja... pa dovolj!
— Torej poroka! Po poroki so v kontoarju
odsteli mlademu možu lepo svoto denarja. Ta
hip se je odstranil, seveda, da se takoj v ne. Že-

mitninski svatje so se zbirali. Tudi mlada žena
je prišla! — A kje je mož? Čakali so, ča-
kali, postali nevoljni i. t. d. Ali moža ni bilo!
— Z denarjem je odšel... Tako so sprevideli,
da so žrtve predrznega seplearja, kojega pravo
ime jim je bilo naznano.

(Dalje pride.)

Dva čevljarska pomočnika

sprejme takoj v stalno delo

čevljarski mojster

Peter Cofič — Gorica

Raštelj št. 32.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga ==

== oljkinega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfete, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 1'12, 1'20,
1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—, za luči po 80 vin.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
vporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga

mila in sveč.

Cene zmerne.

RAZGLAS.

Podpisana si usojata naznanjati, da
smeta od 1. avgusta 1905. dalje — vsled
pridobljene koncesije od obrtne oblasti
— sprejemati vsa naročila

električne luči

in gonilnih naprav,

kakor tudi vsa popravila spadajoča v
to stroko.

Z ozirom na dolgoletno vezbanje
pri najboljših tvrdkah te stroke (Schu-
ckert, Siemens & Halke) pričakujeta, da
se bode slavno občinstvo ravno tako za-
upno obračalo na podpisance, kakor do-
slej ter zagotavljata solidno in ceno iz-
vršitev vsakega naročila spadajočega v
njih stroko.

Sprejemata cenj. varčila ter dajata
razna pojasnila

s poštovanjem udana

Ivan Potočnik & A. Hügel

Mehanična delavnica.

Vpeljava plina, vode in električne luči.
V Gorici, za vojašnico št. 13.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (piazza Duom.)

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev

uaznih sistemov

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in po-
prave jamčiva od 5-10 let.

Zdaj pa vem!

Najcenejša trgovina!

Reklamne cene brez konkurence!

Ako po ceni nakupimo blago, se nam denar prihrani bo!

Zatorej pojdemo vsi v novo trgovino

Anton-a Bohinski

v Gorici, Corso G. Verdi 35. nasproti hotela „Central“.

tam dobimo najnovejšo volneno blago za ženske obleke, zelo močne cefirje in kambrik, najlepši batist in satin v krasnih vzorcih, sukno za moške obleke itd.

Po zares zelo nizkih cenah!

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Pozor!

Ugodna spomladanska prilika!

Kolesa v največji izbiri z enoletnim jamstvom od K 90-- naprej. Kolesarske potrebščine; izvrstne gume, pnevmatike, izvirne celi po K 3-- Fini plašči od K 5-50 naprej. — Acetil. svetilke od K 2-60 naprej. — Konusi za „Freilauf“ z brezno od K 14-- naprej. — Masivne pumpe na nogo, iz litega železa, od K 1-60 naprej. — zvonci od 30 vin. naprej. — držaji od 30 v. naprej. — strešice proti blatu iz kovine ali lesa po K 2-40 za garnituro. — Jeklena prevrtna platišča po K 1-80. — Emajl-lak po 50 vin. — hupe od K 1-70 naprej. — Osi, konusi, okovi za osi različne velikosti so vedno v zalogi.

Vse potrebščine za motorje in avtomobile, popravitve, poniklovanje, emajljanje se v lastni delavnici najtočneje in po nizki ceni izvršuje.

Zahtevajte naš obširni cenik, kateri se vsak dan razpošilja.

Razpošiljalna tvrdka za kolesarsko industrijo: Dunaj, I, Stubenring 6.

Pozor!

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 28. nov. 1902 se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrugiščnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1905.: Zadrugiščnikov 1790 z 5917 deleži v znesku 108.852 kron. — Hranilne vloge: 1.593.128-33. — Posojila: 1.599.647-39. — Reservni zaklad: 79.082-62. — Vrednost hiš: 112.328-

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Fravniku.

Trskino (Stokfiževo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splešni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravnoromene barve po K 1-40, bele barve K 2. Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nerovni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostno bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, praišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem gledé čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijsva pljača iz kine in železa.

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Električna žepna svetilka.

Najboljši fabrikat

3-delna baterija, 4 1/2 volt
K 2-50,
z reflektorjem K 3-50
proti povzetju.

Heinrich Weiss,

Dunaj XIV. 3. Sechshausstr. 5/5.

Na tisoče

priznanj se mi je izrazilo tekom mojega delovanja od strani mojih odjemalcev glede dobre kakovosti mojega blaga. Radi tega smem upati, da se pred nakupom raznih potrebščin za vsako letno sezono obrne sl. občinstvo v prvi vrsti na mojo trgovino, ker le tu dobi zares solidno in ceno blago. Omeniti hočem samo sledeče predmete: Kožuhovne ovratnike (Boa), Jaeger podobne za letni in zimski čas. Čevlje za dom, svilene in volnene šerpe. Največja zaloga okraskov za obleke, vedno zadnje novosti. Rokavice, nogavice, pasove, ovratnice in perilo za gospode, toaletna mila, dišavne glavnike, možnjice itd.

J. ZORNIK — GORICA

Gosposka ulica 10.

Gorica • Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti nadškofjski palači. — Sobe za prenočišča po zmernih cenah. — Velik jedilni salon, poleg stekleni salon s teraso. — V poletnem času prijeten vrt z verando. — Sobe za klube, društva, za sklenjene družbe. — Izborna kuhinja. Domača in tuja vina. Izvirno pilzensko »prazdroj«-pivo.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles

Waffenrad z dveletnim

in Bayal z enoletnim jamstvom

pri

Batjelu

v Gorici, Via Duomo št. 3.

Prodaja tudi na mesečne obroke.

Za notarijat v Sežani išče se izkušenega pisarja. Dopise na „C. kr. notarijat v Sežani“

Otvoritev nove klobučarne.

V ulici za vojašnico (nasproti pokritega trga) se je otvorila nova prodajalnica klobukov.

Cene zmerne.

Blago prve vrste.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gl. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potlice itd.

Anton Potatzky v Gorici

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanil, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in šooljarje.

Svetiljce. — Kožni venč. — Mašne knjžice.

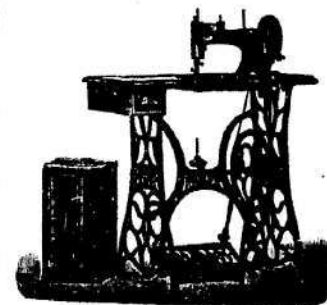
Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Pfaffovi šivalni stroji

so res najboljši za rodbinsko rabo, kakor na pr. za šivanje, krpanje in umetno vezenje. — Neprekosljivi za obrtne namene šivajo naprej in obratno, tiho in mirno brez vsakega ropota. Jamčiva do 10 let

Glavna zaloga in zastopstvo

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

Magistratna ulica št. 1.

Imava v zalogi tudi šivalne stroje raznih drugih vrst in tovarov

Cene zmerne, pogoji ugodni.

Slavno občinstvo je napredno, da pred nakavo šivalnega stroja zahteva cenik, kateri se po ljice zastoj in fraz